

y

Thorald Jerichau har jeg selv kun en diunkel
 erindring om fra mine tidligste år, men jeg har jo
 hørt om ham. Vi boede dengang i Amaliegade og
 jeg tror nok, mor fandt at han trak for stort bet
 slet på vores travle fars tid. Fars arbejdsstole vendte
 mod gaden, og der kunne Th. J. om aftenen stå og
 fløjte på far. Bliv han så hentet op, kunne han sæ
 sig til klaveret og vores meget musikalske far ville
 blive betaget af hans spil. Som han dog spiller! "Kun
 far sidde og mimle. Th. J. var sikkert et utroligt,
 i harmonisk og excentrisk menneske, og han blev
 nok af folk i byen anset for at være ikke helt vel
 forvaret. Mor var fortalt at han en aften oppe hos
 far var utrolig og ubehersket nervøs, fordi en dør
 bag ham stod åben. Vores små piger ligge og sover
 i stuen bag ved dig, "malle far berolige ham med. Og
 så satte han sig ved klaveret, og al misstemning
 spillede væk. De gode Floriansborgere har i disse år
 i hvert fald haft en organist, der kunstnerisk set
 havde sig højt over det gennemsnitlige. Det har
 lydt himmelst "musik i dens kirke, når hans
 sind var stemt til at yde den. Og han - måske
 også far, har nok haft stor betydning for den
 koncertforening, der i vores barndom og ungdom
 ungdom altid bød den fulde sal på de fineste
 kunstner, fra nær og fjern, og vidunderlig musik